

У СВООМ последњем интервјуу проф. др Игор Панарин, декан Дипломатске академије Министарства иностраних послова Русије, рекао је да би имало пуни смисао да и Србија буде укључена у састав Евроазијске Уније чије формирање је пре неколико дана иницирао председник Владе РФ Владимир Путин.

Зато су ФАКТИ др Панарину поставили неколико питања.

Да ли је то резултат само ваших личних промишљања и закључака или имате нека сазнања да Србија већ фигурише у плановима премијера Путина који се тичу Евроазијске Уније?

- Што се тиче Србије, све што сам рекао део је мојих личних геополитичких погледа. Пре пет година сам започео израду Глобалне концепције формирања Евроазијске Уније, тако да полажем велике наде да ће моје теоријске ставове везане за Србију подржати Владимир Путин.

Да ли Србија треба да ступа у Евроазијску Унију у моменту када је (12 октобра) добила позитиван одговор из Брисела на свој захтев да ступи у ЕУ?

- Европска Унија се налази у највећој кризи досад и на ивици је распада. Многи експерти већ говоре да треба одустати од евра као заједничке европске валуте. Зато не може бити ни говора о било каквом реалном процесу интеграције Србије у Европску Унију! Тим пре што се пред банкротством налазе многе земље Уније – Грчка, Португалија, Велика Британија, Француска, Ирска... „Кандидатура“ је јефтина бирократска игра коју су смислиле бирократе из Брисела да Србију одврате од реалних интеграционих процеса на евроазијском простору.

Шта би Србија конкретно добила од ступања у Евроазијску Унију и шта би то Београду ступање у тај међудржавни савез донело више од уласка у Европску Унију?

- Као прво, нема говора да Србија може реално приступити ЕУ пре 2020. године. „Кандидатура“ и остало - то су само празне приче оних који желе да добију једностране геополитичке уступке од Србије!

А у оквирима Евроазијске Уније би индустрија и пољопривреда Србије добиле приступ огромном тржишту робе и услуга које се интензивно развија до Алма Ате и Владивостока.

У свом поменутом телевизијском наступу рекли сте и да би Београд могао постати јадна од престоница Евроазијске Уније. Колико је та идеја реална?

- Да, реална је. Лично желим да већ 2016. године Београд постане четврти главни град Евроазијске Уније. Управо је то пут да се Београд претвори у главни саобраћајни чвор за робу и услуге на Балкану. Свој кључни геополитички положај Београд треба да материјализује и претвори у економске користи. Ту пре свега мислим да би руске железнице требало да заврше коридор од Москве до Братиславе и продуже његову трасу до Београда, а затим да је наставе даље према Истанбулу.

Евроазија је велики интеграциони континент, континент самобитних цивилизација које никада нису знале за ропство, које су способне за иновациони, духовно-морални и технолошки продор. Управо зато је целисходно постепено формирање Евроазијске Уније која би искористила конструктивно искуство евроазијског јединства формираног током хиљада година (кнез Трубецкој га је назвао `општеевроазијским национализмом`), као и искуства међудржавне изградње у Европској Унији и у постсовјетској Заједници Независних Држава.

Због свега овога, Евроазијска Унија и може да има неколико центара. За Северноевропски – Санкт Петербург, за јужноазијски – Алма Ату, за источноевропски – Кијев, за балкански – Београд, а за малоазијски – Истанбул или Анкару.

Евроазијски Савез ће у првој фази обухватити земље бившег СССР, без прибалтичких република као католичких земаља. Да ли се може очекивати да ће

њихово место заузети балканске земље?

Мислим да би поред Србије у Евроазијски Савез постепено могле да буду прикључене и друге балканске земље. Постепено, до 2020. године, могла би да буде основана и Балканска конфедерација са главним градом у Београду. Управо у оквиру Балканске конфедерације, чији члан може да постане и Албанија, могуће је решити проблем Косова. Косово потенцијално може да постане посебан регион са специјалним статусом, под утицајем четири земље: Албаније, Македоније, Србије и Црне Горе.

Које функције ће будући главни градови имати? С обзиром да сте предложили да Парламентарна Скупштина нове Уније буде у Санкт Петербургу, које би функције могао имати Београд?

- Београд треба да постане главно саобраћајно средиште земаља Евроазије и Блиског Истока, тачка у којој ће се Балкан консолидовати, а такође - центар Балканске конфедерације.

Већ неколико година траје активни процес интеграције евроазијског економског и одбрамбеног простора којег је иницирала Русија.

Јер, од 1. јануара 2011. године у оквиру Царинске уније (Русија, Белорусија, Казахстан) постоји пунокрвни јединствени царински простор са слободним обртом робе, наравно без специфичних производа који су забрањени или за које постоје ограничења. Имам у виду наркотике и још понешто. Иначе, у Царинској унији је већ дошло до наглог скока робне размене - за целих 43 одсто!!! Функционисање Царинске Уније омогућило је државама-чланицама и повећање темпа економског раста за један и по пут.

Да ли ће евентуалном уласку Србије у Евроазијску Унију сметати то што она нема заједничу границу са земљама чланицама Уније?

- У свету где функционишу глобалне информативне технологије то није проблем. На пример, француске прекоморске територије у Јужној Америци се налазе на огромној

удаљености од Париза. И ништа...

Осим тога, низ земаља које данас улазе у састав Европске Уније – нпр. Мађарска и Словачка потенцијално могу да се придруже Евроазијском Савезу и да добију посебан статус.

Вероватно не треба посебно доказивати да је ступање Србије у Евроазијску Унију могуће једино уколико Београд кардинално измени државни курс у правцу Русије. Сматрате ли да је такав геополитички обрт могућ?

Србији нема будућности без тесног савеза са Русијом! Ко то не схвата тај не воли своју земљу. Нема сумње да је део политичке елите у земљи оријентисан на Лондон као глобални центар светске управе.

Глобална криза је показала агонију идеологије Либералног колонијализма који Британска Империја свету намеће већ 500 година (експлоатације, нарколидерство, финансијски и информативни тероризам и тд.). Оно што се догађало у Лондону августа 2011. године, када су вршени погроми и пљачке, било је епицентар масовних нередa у Енглеској. Наступио је период тешке болести западне цивилизације.

Постоје два модела људског развоја: један је – експлоатација, материјалне вредности, а други – тражење узвишеног духовног живота. Управо сада, човечанство се налази у преломном тренутку када прелази у нову фазу свог развоја, када траје активно трагање за ефективним лековима за системску болест западне цивилизације која свет води у пропаст.

Од децембра 2012. године, модел ЛИБЕРАЛНОГ КОЛОНИЈАЛИЗМА, који лежи на „три кита“ – долару као светској валути, идеологији колонијалног либарализма (идеологији експлоатације) и војној доминацији САД - може престати да постоји. Уколико се то догоди, савремено човечанство ће се зауставити на самој ивици амбиса. Управо тада ће и у Србији започети корекција спољнополитичког курса и смена елите. Након тога Србија ће почети да активно учествује у интеграционим процесима Евроазије.

Ми смо са пажњом слушали Ваше ставове о Турској. Како коментаришете јачање и ширење турског присуства и утицаја на Балкану, посебно активности њеног премијера Ердогана?

Турска је потенцијални регионални центар Евроазијске Уније. Премијер Ердоган је снажан и харизматичан политички лидер који покушава да обнови геополитички утицај на територији бивше Османске империје. Први корак на путу интеграције Турске у Евроазијску Унију била би обнова одговорности Турске и Русије (у складу са споразумом из 1921. године) за судбину народа Аџарије.

Турска има жељу да за своје циљеве активно користи крах акције британске обавештајне службе МИ-6 која је била усмерена на реконструкцију Блиског Истока у интересу Лондона (операција „Арапско пролеће“) и за преузимање улоге неформалног лидера на територији бивше Османске империје. Турска улаже циљане напоре да се позиционира као центар око кога ће се формирати Османски Комонвелт од земаља Блиског Истока.

Турска жели да наступа као нови духовно-религиозни центар силе у постосманском свету и да постане лидер на огромном геополитичком простору Блиског и Средњег Истока Средоземља и Северне Африке. У овом контексту Русија је у стању, а и дужна је, да Турској предложи стратешко партнерство у координирању интеграционих процеса у Евроазији и на Блиском Истоку. А улога Србије је да допринесе таквој интеграцији.

(Факти)